

A festmény rejtélye

A vízügy dolgozói lassan 70 éve láthatják a központi épületben függeni azt a festményt, amely a vízügy székházat ábrázolja, előtte a kis térrel. Jelenleg a kistárgyaló falát díszíti. Az első ránézésre is látszik, hogy nem a mai állapotot ábrázolja. Az is szembetűnő, hogy szignója olvasható: Szöllősi J. Ki volt Ő és mikor alkotta, vetődött fel bennünk többször a kérdés? Úgy gondoljuk, hogy most a korabeli újságok híradási alapján sikerült választ kapnunk erre. A festő Szöllősy János. Az, hogy Gyulán járt és alkotott, bizonyossággal tudható abból a hírből, amely az első magyar gyulai művésztelepről szól, elemmezve művészetét is. Gyulára még a nyári tábor után visszatért, arcképeket festett a gyulai megrendelőkről. Ezekről az eseményekről 1928-ban a Békésmegyei Hírlap számolt be, mely [itt](#) olvasható! A téren egykor elhelyezett szobrok, a szökőkutak, az épület és környezet általunk ismert adatai mind arra utalnak, hogy a kép valóban 1928-ban készült. Csatolunk egy [fényképet](#) is abból az évből. A festmény ez évben lesz 95 éves, *múltunk őrzője, éljen sokáig!*

itt:

Szöllősy János, festőművész. Csongrádon született, 1884-ben. Tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán végezte, ahol Ferenczy Károly festőművész tanár tanítványa volt. Több időt töltött Nagybányán is, majd Szolnokon, ahol Fényes Adolf és Szlányi mesterek vezetése mellett dolgozott. A Műcsarnokban 1913-ban állított ki először, de a Nemzeti Szalonban már 1912-ben is nagyobb kollekcióval szerepelt. 1914-ben elnyerte a legnagyobb állami ösztöndíjat, azonban külföldi tanulmányútra nem mehetett vele, mert a háború kitörése ebben megakadályozta. Hadbavonult s a háború egész tartama alatt katonai szolgálatot teljesített, teljes három évet a tűzvonalban töltött. Egyszer sebesült és több kitüntetést kapott. 1919-ben a Hadviselten kiállításán az állam megvásárolta a „Budai hegyek” című képét. Részt vett a nürnbergi magyar kiállításon is. Fő témája a portré és az akt./Magyar Feltámadás Lexikona/ BÉKÉSMEGYEI HÍRLAP Kedd, 1928 szeptember 4.

„Vasárnap délből 12 órakor előkelő közönség jelenlétében nyitotta meg dr. Kovacsics Dezső főispán a gyulai festőtelep első kiállítását. A főispán megnyitó beszédében rámutatott arra az áldozatkészésre, amelyet Gyula város tanácsa, társadalma és a vármegye vezetősége hozott akkor, amikor elhatározták, hogy kultúrfőlnyünk fejlesztésére művésztelepet létesítenek Gyulán. „..... „Szöllősy János derűs pikturája, a fény és árnyék játszi hangulata egy kiegyensúlyozott lélek alkotásai. Ezek a képek a gyulai közönség kedves emlékei lesznek. Az a szeretet, amellyel a festő ennek a kedves, tiszta, magyar városnak utcáit, házait, tereit megörökítette, számot tarthat azonban nem csak a lokálpatriotizmus érzékenységre, hanem a magasabb szempontból, csupán a művészet szempontjait szem előtt tartó néző elismerésére is. Szerepel a tárlaton egy portréja is Szöllősynek, Misits Jánosné arcképe, mely előkelő színhatásával, élénk karakterizálásával, gyakorlott portréistának is dokumentálja ezt a jó tájképzést. „

BÉKÉSI MEGYEI HIRLAP Csütörtök, 1928. november 8.

„(A Békésmegyei Hírlap munkatársától.)

Akik oly nagy élvezettel nézték a gyulai nyári festőkolónia legcsöndesebb, legszerényebb és legdolgossabb tagjának Szöllősy Jánosnak pompás tájképeit, bizonyára nem gondoltak arra, hogy ez a nagyszerű piktor egyúttal kiváló portréfestő is, akinek arcképei méltán vetekednek a vászonra vetett szebbnél-szebb gyulai tájakkal. De csakhamar megismerték a fiatal tehetséges festőt erről az oldaláról is

